

Narodno pozorište Tuzla - 71. pozorišna sezona

120 godina

od osnivanja prvog profesionalnog
bosanskohercegovačkog pozorišta u Tuzli

Derviš Sušić

POSLEDNJA LJUBAV HASANA KAIMIJE

REŽIJA: Goran Damjanac

Igraju:

HASAN KAIMIJA - Damir Mahmutović

BUDALINA TALE - Anđan Omerović/Dražen Pavlović

ZUMRUTA - Irma Zukić

SADIK KUJUNDŽIJA - Elvis Jahić

BAKIR - Edis Žilić

ESMEHANUMA - Remira Osmanović

SARAJEVSKI KADIJA - Milenko Iliktarević

PIJANDURA - Siniša Udovičić

FRENK HASANAGA - Midhat Kušljagić

NAIB - Nedim Malkočević

HAJDUK - Samed Alić

PISAR - Enver Hasić

DJEVOJKA, DŽELAT - Jasmina Dedić

STRAŽAR, OFICIR - Luka Spasojević

STRAŽAR, SEJMEN - Mirza Mujagić

Dramaturg: Kemal Bašić

Scenograf: Hari Ejubović

Kostimograf: Vesna Teodosić

Scenski pokret: Ena Kurtalić

Asistent scenografa: Aida Mešković

Autor muzike i dizajn zvuka: Denis Hadžić

Inspicijent: Dragan Krstić

Sufler: Renata Omić

Majstor svjetla: Zijad Sejdinović; Majstor tona: Denis Hadžić;
Šminkersko- vlasuljarski radovi: Una Stjepić; Garderoba: Halema
Sadiković i Mersiha Hodžić; Krojački radovi: Bahrija Memić;
Rekvizita: Mevlija Kasumović; Stolarski radovi: Džemal Hrnjić;
Bravarski radovi: Čazim Mandžić; Majstor scene: Fahrudin
Mustačević; Dekorateri: Almir Salihović, Huso Terzić, Senaid Subašić

PREMIJERA: 25. oktobar 2018. godine

o piscu

Derviš Sušić rođen je u Vlasenici 3. juna 1925. godine, gdje je završio osnovnu školu. Gimnaziju je završio u Tuzli, a učiteljsku školu u Sarajevu iz koje je početkom marta 1941. godine sa grupom učenika otišao u narodnooslobodilačku vojsku, u sastav Prve proleterske brigade. Od 1949. do 1951. urednik je

Oslobođenja, a onda prelazi u Tuzlu. Iz Pionirskog pozorišta u kome je vršio dužnost dramaturga, prešao je u Narodno pozorište u Tuzli, u istom svojstvu (1966-1967), a zatim je preuzeo dužnost direktora Narodne biblioteke u Tuzli, da bi na kraju prešao u Sarajevo, kao slobodan književnik. Derviš Sušić je kao pripovjedač, romansijer i dramatičar iza sebe ostavio veliko književno djelo koje ga čini jednim od najvažnijih bosanskohercegovačkih književnika. Bio je redovni član Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine. Umro je u Tuzli, a sahranjen u Sarajevu 1990. godine.

Derviš Sušić: „U Tuzli sam u jesen 1945. godine napisao svoj prvi novinski izvještaj... U Tuzli sam dovršio svoju prvu knjigu **S proleterima**. U Tuzli sam dovršio roman **Ja, Danilo**, napisao **Pobune, Uhode, Hodža Strah, Kurir** i nekoliko pripovjedaka. Napisao sam i drame **Veliki vezir, Jesenje cvat, Ne čekajući Mijata, Bujrum, Posljednja ljubav Hasana Kaimije**, nekoliko drama za građane dječijeg uzrasta i dosta prigodnih tekstova za proslavu naših praznika... Najveći dio svoje biografije proživio sam u Tuzli, radeći, učeći, pišući.“

„...Tuzla i moja spisateljska biografija isprepleteni su toliko da više ne znam tačno ni koje mjesto da imenujem kad me pitaju gdje sam rođen. Književno – u Tuzli, u to sam siguran...“

U ovoj predstavi je uz dramski tekst **Posljednja ljubav Hasana Kaimije**, korištena i pripovijetka **Kaimija** iz zbirke **Pobune** (1966).

„Danju sam samo varošanin, jednak među uglednima. Kad naiđe noć, bježim u nesvjestice užitka. Poludjeću od pitanja. Danju me ljudi pozdravljaju sa strahopoštovanjem uvjereni da jedva dišem od tereta mudrosti. Noću žena klikće i cvili od ljubavi, uvjereni da sam najputeniji i najvjerniji ljubavnik. A nisam. Ja sam samo bjegunac.“

„Liječim ja tako rod svoj nesrećni, zaboravim se, kad jednom, dok sam dahtao od umora na podu, ne iskrnu račun: stotinu izljećio, hiljadu nisam, deset hiljada ih čeka na red, a trideset puta deset hiljada i ne znaju za me.“

o predstavi

„Posljednja ljubav Hasana Kaimije“ drama je Derviša Sušića, prvi put izvedena prije 45 godina na sceni Narodnog pozorišta Tuzla. Ona govori o konkretnoj historijskoj ličnosti u specifičnim historijskim okolnostima. Kroz lik Kaimije, mistika, učenjaka, liječnika, pjesnika koji se zatiče na čelu naroda u velikoj pobuni sarajevske sirotinje 1683., a koja se događa u vrijeme osmanske okupacije Beča, Derviš Sušić govori o nepomirljivim svjetovima koji pripadaju svakom ljudskom biću, o onom svijetu koji je unutarnji, intimni i onom vanjskom, u kojem se mora živjeti. Svijet, odnosno, historijske okolnosti, ne dozvoljavaju pojedincu da se skloni od mlina, koji kada se zavrti, melje i one koji su krivi i one koji su nedužni. Odnos pojedinca naspram vlasti i odnos naroda prema vlasti, prelama se kroz odnos pojedinca i naroda. Neuhvatljivi pojam pravde ono je za čime se traga, a ta potraga je ono što ovu priču čini univerzalnom. U situaciji pobune, Kaimija je čovjek koji traga za mogućnošću slobode, ali ne samo svoje individualne slobode, već slobode društva koja bi svojim uspostavljanjem podrazumijevala i uspotavljanje onoga što bi mogla biti pravda.

Ova Sušićeva drama postavlja toliko pitanja koja su potpuno u skladu sa dilemama koje mi danas, u ovakvom svijetu, možemo i moramo imati. Imamo li pravo izmaći se, zatvoriti se u ono što je naše gnjezdo mira; svjesni nemira koji oko njega igraju kolo? Imamo li pravo, pravdajući se da smo umorni, da sve priče odveć dobro znamo i prije nego što su počele, odustati od riječi kojom ćemo makar jezikom razdvojiti ono što je dobro, od onoga što je dobrom suprotno? Šta opravdava šutnju ili izmicanje iz potrage za pravdom? Da li lično zadovoljstvo, u Kaimijinom slučaju ljubav, to stanje koje je konačno postigao a za kojim je na pogrešnim mjestima tragao cijeli svoj život, može biti siguran okvir u kojem se može spokojno postojati? Možda bi i moglo, kad na svijetu ne bi postojale Frenk Hasanage koji imaju svoju pravdu, koju možda i ne razumiju do kraja, a koja je okrunjena silom. I ta sila ne mari za ljubavi, makar bile velike kao ova Kaimijina. U svom miru izmaći se iz svijeta, dopustiti događajima da se odvijaju svojim tokom, nikako nije postupak koji može garantirati opstanak tog mira. Jer, ukoliko čovjek neće oblikovati događaje, onda oni hoće njegov život - oluja je to pred kojom nema sigurne luke. Tako je oluja pobune odnijela Kaimijinu ljubav.

Ko su naše današnje Kadije, ko su Frenk Hasanage? Još važnije od toga je pitanje ko su naši Hasani Kaimije? Imamo li ih? U tom smislu, ovaj dramski tekst od nas traži, onako kako se u njemu traži od Kaimije, da se jasno opredijelimo prema njima i da odredimo stranu. Dakle, jesmo li Kadijini ili Kaimijini?

Kemal Bašić

JU Narodno pozorište Tuzla
Ul. Pozorišna 4., 75000 Tuzla,
Bosna i Hercegovina

Telefoni:

Centrala: 251-646 i 251 647

Direktor: 251-327

Propaganda: 251-645

www.nptz.ba

E-mail: nptz@nptz.ba

teatartz@yahoo.com;

narodnopoziestetuzla@hotmail.com

Izdavač:

JU Narodno pozorište Tuzla

Za izdavača: Mirza Čatibušić;

Idejno rješenje plakata i afiše: Admir Delić

Urednici afiše:

Goran Damjanac Miralem Djedović, Kemal Bašić

Štampa:

"PrintCom" d.o.o. grafički inženjering Tuzla

Narodno pozorište Tuzla osnovano je kao državna institucija kulture 1949. godine. Pozorišna tradicija Bosne kao i ovog grada mnogo je starija i seže daleko u prošlost.

U Tuzli je osnovano "Prvo bosanskohercegovačko pozorište" 1898. godine i sarajevsko Narodno pozorište koje je osnovano 1920. godine, započelo je svoj rad u Tuzli.

Direktor

MIRZA ČATIBUŠIĆ

Rukovodilac službe tehnike

MENES MUŠIĆ

Vlada TK

Grad Tuzla

NLB Banka

Kreativluk

"UMEL - DALEKOVODMONTAŽA" TUZLA

Prijatelji projekta:

Centar za kulturu Tuzla i Pozorište mladih Tuzle

Medijsko praćenje:

RTV TK - RTV 7 - TNT radio - Narodni radio

Radio Kameleon - Radio M

Web portali:

extra.ba - tuzlarije.net - tuzlanski.ba - TIP.ba

festival.ba - faktor.ba - boljatuzla.ba - bportal.ba

volimtuzlu.ba - bhglas.ba - tuzlainfo.ba - bhtour.ba

objektivno.ba - tuzlalive.ba - depo.ba

Narodno pozorište Tuzla

Sezona 2018/2019

120 godina

od osnivanja prvog profesionalnog
bosanskohercegovačkog pozorišta u Tuzli

Derviš Sušić

POSljednja LJUBAV HASANA KAIMIJE

REŽIJA: Goran Damjanac